

(1897 – 1970)

MEHMET İNCE

1 897 MİLAS doğumlu olan ve Kastamonu Lâhikası'nda iki yerde ismi geçen Milaslı İnce Mehmet Ağabeyimiz, 1935 Eskişehir ve 1943 Denizli Mahkemelerinden dolayı Bedüzzaman'la beraber hapis yatanlardandır. 1970 yılında vefat etmiştir. İnce Mehmet Ağabey, Üstad Hazretleri tarafından Milas'ın "demir gibi metin ve sarsılmaz bir şakirdi" Halil İbrahim Çöllüoğlu'yla beraber "bir ruh iki ceset" olarak tavsif ediliyor.

MİLASLI HALİL İBRAHİM ÇÖLLÜOĞLU VE İNCE MEHMET

Aziz Üstad'ımız Risale-i Nur'da, Milas ve Milaslı talebelerinden, hususan Milaslı Halil İbrahim Çöllüoğlu'ndan sena ile çokça bahsediyor. Emirdağ Lâhikası'nda "Milaslı Halil İbrahim, hakikaten Risale-i Nur'un demir gibi metin ve sarsılmaz bir şakirdidir. O kasaba onunla iftihar etmeli." (Emirdağ Lâhikası-I, 59), "Bu zat, Risale-i Nur'un çok eski ve çok sadık ve çok fedakâr bir şakirdidir." (Emirdağ Lâhikası-I, 99) diyor.

Bir Milaslı olarak dünya gözüyle Halil İbrahim Ağabeyi göremedik. Fakat Milas'ta ortaokul senelerimizde ağabeyim Abdülkadir Özcan ile beraber kendisine ait Çöllüoğlu Hanı'nın önünden defalarca geçtiğimizi yıllarca sonra öğrenebildik. Çünkü onun iş hanı, evimizle Milas Ortaokulu yolunun üzerindeydi. Uzaktan da olsa akraba olduğumuzu da çok geç öğrenebildik.

Üstad'ımız Kastamonu Lâhikası'nda Mehmed İnce'den de şöyle bahsediyor: "Halil İbrahim'in mektubu, belki her mektubu hem onun, hem İnce Mehmet'in namına kabul ediyorum. İkisine, Hüsrev'le Rüştü gibi, bir ruh-iki ceset nazarıyla bakıyorum. Cenab-ı Hak onları muvaffak etsin ve emsalini oralarda çoğaltsın." (Kastamonu Lâhikası, 128),

"Halil İbrahim'in, Risale-i Nur hakkında gayet tatlı ve güzel ve mutabık temsili ve tavsifi, -içinde- samimi ihlâsından ve kanaatinden geldiği cihetle, bizce gayet parlak ve edibane düşmüş. Risale-i Nur'a ait kısmını lâhikaya yazacağız. Hakikaten Risale-i Nur'un mühim ve sebatkâr ve daimi bir rüknü olduğuna şüphe kalmamış. Ona ve rüfekasına her gün hususi dualarımıza, kazançlarımıza, hususan İnce Mehmed hissedar olmalarını ve selâmımızı tebliğ edersiniz" (Kastamonu Lâhikası, 233)

Bedüzzaman hazretlerinin, Halil İbrahim Çöllüoğlu'nun Milas'ta Şefik Sarıoğlu ile beraber en yakın arkadaşı ve yardımcısı, "bir ruh-iki ceset" olarak saydığı Mehmet İnce ağabeyimizi ne yazık ki görmek nasip olmadı bana. Fakat şimdi üniversitede tarih hocası olan ağabeyim Prof. Dr. Abdülkadir Özcan, İnce Mehmed ağabeyi görmeye, konuşmaya muvaffak oluyor. Yazdığı kitaplardan da hediye alıyor. İşte bu görüşmenin hikâyesi:

TEVAFUKLU BİR GÖRÜŞMENİN HİKÂYESİ

Prof. Dr. Abdülkadir Özcan'ın kendi ifadeleriyle...

"Tam zamanını hatırlayamıyorum, ama 1960'ların son yılları idi. Sıcak bir yaz günü, doğduğum ilçe Milas'ta birini arıyorum. Henüz matbaalarda baskıları yapılmadan önce, yüzlerce, belki de binlerce el tarafından çoğaltılıp, imana susamış kimselere ulaştırılan Nur Risalelerini çoğaltan birini... Milaslı Mehmet İnce Ağabeyi... Elimde ne adres var, ne de tarif... Sadece bu ilçenin en eski mahallelerinden Hacilyas Mahallesinde oturduğunu biliyorum.

"Umutla düştüm yollara... İlk çocukluğumun geçtiği, ilk ve ortaokulu okuduğum bu şirin ilçenin tarih kokan evlerini seyrede ede Hacilyas'a vardım. Aynı adla anılan, daha doğrusu mahalleye adım veren -ki Müslüman Türk geleneğinde yerleşim birimleri camiler etrafında kurulur ve gelişirdi- Menteşeoğullarından kalma tarihî caminin önüne geldim. Kapının önünde, kısaya yakın boylu, yaşlıca biri duruyordu. Ona yaklaştım ve bu mahallede Mehmet İnce adlı birinin oturduğunu ve kendisini tanıyıp tanımadığımı sordum. Önce beni şöyle bir süzdü ve 'Ne yapacaksın onu?' dedi. İstanbul'dan geldiğimi, aslen Milaslı olduğumu ve kendisini

görmem gerektiğini söyleyince, biraz tereddütle de olsa, 'Karşında!' demez mi! Şaşırılmışım... Bu koca ilçede, adressiz tarifsiz birini bulmayı, hem de hiç aramadan yorulmadan bu kadar kolay bulmayı hiç tahmin etmiyordum...

Milashlı Mehmed İnce'nin inci gibi yazısıyla Ayet-ül Kübra Risalesinin Mukaddeme kısmının ilk satırları...

“Biraz konuştuğundan sonra beni biraz ilerideki evine götürdü. Çay ve yiyecek bir şeyler ikram etti. Bu arada bir şeyler anlatıyordu. Ama benim asıl sormak istediğim husus başka idi. Zira kendisinin Nur'un kâtiplerinden olduğunu biliyordum ve kendisinde hâlâ Kur'ân harfleriyle yazılmış risalelerden olup olmadığını merak ediyordum. Yine o korkunç baskı devr-i sabıkının tedirginliği, yüzünden okunuyordu. Bir süre sustuktan sonra, bizzat kendisinin yazdığı birkaç risale verdi. Verirken de, hayalen bunları yazdığı yıllara giderek, çektiği zorlukları anlattı. Ev baskınlarına karşı, minarenin şerefesine sakladığından söz ederken gözleri dolmuştu. Bu arada benden İstanbul hakkında sorular sormaktan da geri kalmıyordu. Üstad'ı tarafından Milas'ın medar-ı iftiharını olarak nitelenen Halil İbrahim Çöllüoğlu'na yardımından dolayı bir süre Denizli'de (ve Eskişehir'de) mahpus yatan Mehmet İnce ağabeyi bir daha görmek nasip olmadı. İnci gibi el yazısıyla yazdığı risaleleri bir hazine gibi hâlâ saklarım...”

YÂ - BÂKİ!

**KUR'AN VE İMAN HİZMETİNDE ÖMRÜNÜN SONUNA KADAR SADAKATLE,
İHLÂSLA HİZMET EDEN, BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ İLE ESKİŞEHİR (ve
Denizli) HAPSİNDE YATAN, ÜSTADI ONU MÜDAFA EDERKEN:**

**“BU HAL BENİ VİCDANEN ÇOK ÜZMÜŞTÜR. BÖYLE BİÇARELERİN AZAP
ÇEKMESİ BANA ÇOK AĞIR GELİYOR” DEDİĞİ...**

MİLASLI İNCE MEHMED.

D.1897 – Ö.1970

RUHUNA FATİHA